

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/55/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512201975
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3512201975.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Y., s.r.o., so sídlom B. 5, G. proti odporcovi: K. K., bytom X. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu N. združenie Q., P. 9, G., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený E. X., s.r.o., N. 6, G., IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 68,25 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29. októbra 2012, č.k. 7C/188/2012-61, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania 19,33 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie čo do veci samej. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok 9,87 Eur, zaplatený v kolkových známkach, po právoplatnosti tohto uznesenia cestou Daňového úradu Bratislava. Odporcovi náhradu trov konania nepriznáva a zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania 58,15 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu vedený v Tatra banke, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Súd prvého stupňa konanie zastavil v súlade s ust. § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p. s poukazom na dispozičné oprávnenie navrhovateľa, kedy k späťvzatiu návrhu nebol potrebný dôvod odporcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu vychádzajúc z § 96 ods. 3 O.s.p.. O vrátení súdneho poplatku bolo rozhodnuté podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb.. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., pretože navrhovateľ vzal svoj návrh späť bez zavinenia odporcu, teda z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania. Preto by patrila náhrada trov konania odporcovi vo výške, ktoré v konaní účelne vynaložil na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva, avšak odporca si trovy konania neuplatnil, resp. mu žiadne trovy nevznikli, a preto odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Čo sa týka vedľajšieho účastníka, súd prvého stupňa konštatoval v náväznosti na § 93 ods. 1, 2, 3, 4 O.s.p., že v právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné právo s poukazom na článok 47 ods. 2 Ústavy SR, ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované a právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom advokátom. Preto súd prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal mu náhradu trov konania 58,15 Eur. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd považoval za účelne vynaložené. Je zrejmé, že vedľajší účastník na strane odporcu právne

kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, keď navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 20.02.2012 sa domáhal zaplata sumy 68,25 Eur. S poukazom na procesný postoj navrhovateľa, keď neodôvodnil späťvzatie návrhu, ako aj vznesenej námietky premlčania, je to navrhovateľ, ktorý zavinil zastavenie konania, čo malo priamy vplyv na ukončenie sporu. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka spočívali v dvoch úkonoch právnej pomoci po 16,60 Eur, a to príprava a prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd, 2 x režijný paušál 7,63 Eur + 20% DPH, spolu 58,15 Eur.

Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu podal včas odvolanie navrhovateľ. Poukázal na tú skutočnosť, že vedľajší účastník, teda Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Poukázal tiež na dôvodovú správu v zákone č. 384/2008 Z.z.. Poukázal tiež na to, že Združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode a pre jeho vstup do konania nebol žiadny dôvod, pretože iba zbytočne navyšuje trovy konania. Trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatnenie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.. Nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi sa neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov podľa článku 47 ods. 2, 3 Ústavy SR. Poukázal tiež na Ústavný nález SR, ako aj rozhodnutia iných krajských súdov v obdobných veciach. Žiadal preto v konečnom dôsledku, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a zmenil ho tak, že vedľajšiemu účastníkovi trovy neprizná.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý poukázal na tú skutočnosť, že námietka premlčania nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť ani daná zo strany súdu. Preto námietka premlčania je právnou námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávných predpisov. Nepriznaním náhrady trov konania by súd priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní a zasiahol tak do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaný okrem iného v § 93 ods. 4 O.s.p.. Považoval preto argumentáciu navrhovateľa za tendenčnú a irelevantnú. V predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšieho účastníka. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy v konaniach z titulu právneho zastúpenia právnym zástupcom s vyhláškou č. 655/2004 Z.z., pričom je nepochybné, že dôvodom späťvzatia návrhu bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom. Poukázal tiež na znenie § 93 O.s.p., ako aj § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Poukázal tiež na to, že vedľajší účastník je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. Stanovisko navrhovateľa považuje za účelové a zjavne nesprávne odporujúce zákonu a tiež predpisom EÚ. Rovnako poukázal na obdobné rozhodnutia iných krajských súdov. Poukázal tiež na to, že práve po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatia návrhu navrhovateľa. Argument o navyšovaní trov zjavne neobstojí. Každý účastník musí počítať s tým, že v súdnom konaní môže neuspieť a najtypickejším negatívnym následkom je aj náhrada trov konania protistrane. Nie je preto žiaden dôvod, aby v tomto prípade neúspech navrhovateľa v konaní znášal spotrebiteľ ako úspešná strana. Práve z dôvodu činnosti vedľajšieho účastníka nedochádza k priznaniu premlčaných nárokov pre navrhovateľa. V prejednávanej veci neexistuje dôvod pre aplikáciu § 150 O.s.p.. Žiadal preto v konečnom dôsledku, aby krajský súd ako súd odvolací napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a zároveň priznal náhradu trov odvolacieho konania spočívajúce v 1 úkone právnej pomoci za podanie písomného vyjadrenia k návrhu.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., pričom odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Uznesením súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bolo konanie zastavené, bolo rozhodnuté o vrátení súdneho poplatku a zároveň o trovách odporcu odvolaním napadnuté nebolo, a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Z obsahu spisu súdu prvého stupňa je zrejmé, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.02.2012 domáhal, aby súd odporcu zaviazal k zaplata sumy 68,25 Eur s prísl.. Podaním zo dňa 14.05.2012 vstúpil do

konania ako vedľajší účastník na strane odporcu spotrebiteľské L. Q., ktoré vnieslo námietku premlčania. Podaním zo dňa 26.10.2012 žiadal vedľajší účastník návrh v celom rozsahu zamietnuť. Podaním zo dňa 29.10.2012 zobral navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť, pričom žiadal, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Namietal, že konanie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne a tiež namieta úkon právnej služby, príprava a prevzatie zastúpenia, pretože nie je zrejmé, akým spôsobom sa vedľajší účastník oboznámil so spisovým materiálom.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v dôsledku vznesenej námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcu, zobral navrhovateľ svoj návrh späť, čím podľa súdu prvého stupňa zhodne s návrhom odvolacieho súdu zaviniel zastavenie konania, tak ako to predpokladá § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., a preto je povinný zaplatiť trovy konania na strane vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by za iných okolností nevznikli. Preto je súd povinný vždy pri rozhodovaní o trovách skúmať, kto zaviniel zastavenie konania. Z procesného hľadiska platí, že účastník, ktorý zaviniel zastavenie konania je povinný znášať jeho trovy.

Preto sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý zaviazal navrhovateľa k náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Je síce pravdou, že súd prvého stupňa mal správne použiť ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania, avšak v konečnom dôsledku napriek inému použitiu ust. § 142 ods. 1 O.s.p. súd prvého stupňa v prejednávanej veci správne rozhodol, pokiaľ je to navrhovateľ, ktorý je zaviazaný zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu.

Trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu vznikli vedľajšiemu účastníkovi titulom právneho zastúpenia. Súd prvého stupňa správne vychádzal pri určení výšky trov vedľajšieho účastníka z ustanovenia vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pričom odmena bola vyčíslená riadne a včas, a preto sa odvolací súd v tejto časti v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak ako to predpokladá § 219 ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkami navrhovateľa v tom smere, že trovy nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Odvolací súd konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi by tak ako to správne konštatoval súd prvého stupňa tak aj vedľajší účastník, znamenalo porušenie princípu rovnosti. Pokiaľ je prípustné, aby bol navrhovateľ právne zastúpený, môže aj vedľajší účastník na strane odporcu si zvoliť právneho zástupcu, ktorý má potom následne právo na náhradu trov konania. Pokiaľ odvolací súd rozhoduje iným spôsobom, odvolací súd konštatuje, že takýmito rozhodnutiami v iných odvolacích súdov v prejednávanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je. Preto bolo uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdené.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy konania si pred odvolacím súdom riadne uplatnil, bola priznaná náhrada vo výške 19,33 Eur, a to za 1 úkon právnej služby podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 v znení neskorších predpisov vo výške 1-ice základnej sadzby tarifnej odmeny 8,30 Eur + režijný paušál 7,81 Eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a 20% DPH z odmeny 3,22 Eur podľa § 18 ods. 3 vyhlášky.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.